

skulde foreslaa Arrangementet ordnet, men nogen Mæglerrolle eller Rolle som Tilvejbringer af Enighed kan jeg desværre ikke rose mig af at have haft. Men jeg forstaar godt, at det ærede Medlem, som ikke har overværet disse Forhandlinger og deltaget i disse Sammenkomster, som han taler om, føler sig fristet til at give fantastiske Skildringer af, hvad der er foregaaet, saaledes som han en Gang før i Dag har gjort det, da han fortalte, at der ved et Møde havde foreligget to Opgørelser for mig, og at jeg havde siddet og valgt imellem dem.

Det ærede Medlem var nu atter inde paa dette, men jeg maa tilstaa, at det ærede Medlem var saa uklar, at det var mig umuligt at fatte, hvad det egentlig var, han mente. Der har ikke paa noget Stadium foreligget to Opgørelser for mig; der har foreligget den ene Opgørelse, som man kender, og som er aftrykt i Betænkningen, fra Bankinspektøren, og overfor Rigtigheden af den har Bankens Ledelse i Konferencen med Bankinspektøren hævdet, at det var at gaa for vidt, og de har vist fremsat det samme under Konferencen i Nationalbanken. Men jeg har ikke været stillet overfor noget Valg. Jeg har hele Tiden selvfølgelig bifaldet, at den Opgørelse, som Bankinspektøren mødte med, maatte være den rigtige, og i Henhold til denne Opgørelse, siger Bankinspektøren, vil det ogsaa for at være i Overensstemmelse med Lovgivningen være tilstrækkeligt, at der i det Øjeblik skaffes 8 Mill. Kr., og i den Henseende er et Resultat altsaa tilvejebragt og en Ordning tilvejebragt. Der har ikke været andre Raadgivere for mig.

Medens det ærede Medlem før i Dag har spurgt mig, om jeg har valgt Direktionens Opgørelse, frafalder han nu dette og spørger, om Nationalbanken har raadet mig til at nøjes med et Tab paa 8 Mill. Kr. Der har hverken været den ene eller den anden Raadgiver udover Bankinspektøren, hvis Opgørelse har foreligget for mig, og hvis Forslag til Ordning af Sagen Nationalbanken og Andelsbanken enedes om. Der har hverken været Tale om 8 Mill. Kr.s Tab eller noget andet Antal Mill. Kr.s Tab, men der har bestandig været Tale om en Risiko, hvilket ogsaa fremgaar af den Skrivelse, som foreligger, en Risiko ved Mælkeeksport-Engagementet af en saadan Art, at der maatte gøres noget, for at man kunde gaa den kommende Tid i Møde

med Sindsro.

Det ærede Medlem spørger ogsaa, om mine Ministerkolleger er blevet gjort be-

kendt med Sagen. Ja, saa vidt jeg ved, har de faaet fuld Underretning i rette Tid om de forskellige Ting, der har foreligget i denne Sag — selvfølgelig. I dette Ministerium gaar det anderledes end i min Forgængers Ministerium.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Rytter noget om, at jeg krøb i Ly bag det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Det maa være en Misforstaaelse af det ærede Medlem, jeg har virkelig ikke tænkt at krybe i Ly bag det ærede Medlem Hr. N. Neergaard. Overfor Paastanden om, at jeg nu handlede anderledes, end jeg havde talt som Kritiker overfor det ærede Medlem Hr. N. Neergaard i hans Ministertid, har jeg sagt: Nej, det er ganske urigtigt, thi jeg handler i fuldkommen Modsætning til den Maade, hvorpaa der blev handlet af den Minister, der deltog i Forhandlingerne om Landmandsbankens Rekonstruktion; jeg har netop ikke tilsidesat Bankinspektørens Opgørelse, men fulgt den, rettet mig efter den — det modsatte gjorde man jo i 1922.

Det ærede Medlem Hr. Rytter var saa elskværdig at oplyse, hvad jeg maa tilstaa, at jeg ikke vidste, at han ikke ønsker at være Medlem af Undersøgelsesudvalget, og jeg indrømmer, at det er et meget rimeligt Standpunkt, som jeg kun kan paaskønne. Det modsatte vilde jo være noget af en Skandale, men jeg havde egentlig tænkt mig, at den Skandale kunde føjes til saa meget andet. Det glæder mig, at vi ikke skal opleve den, men jeg beder det ærede Medlem betænke, at dette kunde jeg dog ikke gaa omkring og vide paa Forhaand, navnlig ikke efter de Erfaringer, man har i saadanne Forhold.

Derimod har det ærede Medlem ganske undgaaet at anstille Betragtninger over nogle Spørgsmaal, som jeg stillede til ham, og som jeg synes ikke var uden Interesse til Belysning af hele Situationen i Andelsbanken. Hvad gjorde det ærede Medlem Hr. Rytter som Justitsminister ved det anbefalede Brev, han fik den 1. Juni 1922? Kunde vi ikke faa lidt at vide om det? Jeg kender baade Indholdet og Svaret paa det, saa for min Skyld behøver det ærede Medlem ikke at genere sig for at omtale denne Sag. Blev der indledet nogen som helst Art af Undersøgelse i Anledning af det anbefalede Brev, det ærede Medlem da fik? Da det ærede Medlem altsaa for Marts Maaned i Aar har haft noget med Andelsbanken at gøre, vilde det dog utvivlsomt være interessant at faa at vide, hvorledes han har stillet sig ved